

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 decembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Elena Covalenco,

Judecătorii – Liliana Catan, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 30 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014 de către avocatul Andrei Bragoi în numele inculpatului

Platon Alexandru Mihail, născut la 24 august 1975, originar și domiciliat în or.Căușeni, str.V.Alexandri 52.

Termenul examinării cauzei:

1. 21.12.2012 - 30.01.2014 - prima instanță,
2. 24.02.2014 - 14.05.2014 - instanța de apel,
3. 25.08.2014 - 24.12.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 30 ianuarie 2014, Platon Alexandru a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Platon Alexandru, la 12 iulie 2012, ora 01.40, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, a condus automobilului de model „VAZ-2106”, cu n/î TG AC 292, deplasîndu-se pe str.M.Eminescu, or.Căușeni, iar fiind stopat de către colaboratorii poliției rutiere și suspectat de faptul că conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, la propunerea de a-i fi prelevate probele de aer și biologice, a refuzat de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A.Bragoi în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că instanța neîntemeiat a pus la baza soluției de condamnare doar probele prezentate de partea acuzării, fără a lua în considerare declarațiile inculpatului, care a relatat că, fiind stopat de către colaboratorii de poliție, nu i s-a propus să treacă testarea alcooloscopică; actele precum că inculpatul a refuzat să dea analiza sîngelui și să treacă examinarea medicală au fost falsificate, prin urmare declarațiile martorilor V.Luca, Gh.Caraji și S.Niculea urmau a fi apreciate critic, vinovăția inculpatului fiind bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014, a fost respins, apelul avocatului în numele inculpatului, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc vinovăția inculpatului A.Platon în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.264¹ alin.(4) Cod penal - refuzul conducătorului mijlocului de transport de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, săvîrșit de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe declarațiile martorilor V.Luca, Gh.Caradji, D.Orlov, S.Nicula, S.Stoianova, și actele cauzei – recipisa din 12.07.2012 întocmită de Inspectorii Serviciului de Patrulare, contrasemnată de medicii Spitalului Raional Căușeni, tichetul de la aparatul „Drager”, conform căruia la 12.07.2012 la A.Platon, concentrația aerului expirat la ora 22.29 era de 0,66 mg/l, procesul-verbal nr.245 din 12.07.2012 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei, conform căruia a fost examinat cet.A.Platon, la care persista miros de alcool și care a recunoscut că a consumat două pahare de vin, refuzând de la prelevarea probelor biologice.

Reieșind din aceste probe, instanța de apel a menționat că, cu certitudine este stabilit faptul că inculpatul A.Platon a respins solicitarea colaboratorilor de poliție de a se deplasa la instituția medicală pentru a fi supus examinării medicale întru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei și de a-i fi recoltate probe biologice în cadrul acestui examen medical, ceea ce denotă refuzul conducătorului mijlocului de transport, refuz care se consideră consumat din momentul respingerii cererii, indiferent de motiv.

Instanța de apel a indicat că argumentele părții apărării, precum că colaboratorii de poliție i-au refuzat inculpatului să se îmbrace și să se încălze, acesta fiind îmbrăcat doar în șorți, că l-au încătușat și forțat l-au dus la spitalul din or.Căușeni, unde l-au legat de un calorifer, fără a-i fi propus să treacă testarea alcooloscopică, iar actele precum că inculpatul a refuzat să dea analiza sîngelui și să treacă examinarea medicală, au fost falsificate, nu pot fi reținute, deoarece aceste afirmații sînt declarative, lipsite de suport probatoriu și care se combat prin probele administrate la cauza penală, enumerate mai sus.

Mai mult, refuzul inculpatului de a petrece testul de alcool și a preleva probele biologice, se mai confirmă și prin recipisa din 12.07.2012, întocmită de Inspectorii Serviciului de patrulare, care a fost contrasemnată de medicii Spitalului Raional Căușeni, care i-au adus la cunoștință inculpatului consecințele refuzului.

Astfel, instanța a concluzionat că lipsesc careva temeiuri de a pune la îndoială probele administrate în cauză, care în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatului I.Cociu în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, poziția inculpatului fiind una de apărare și este îndreptată spre eschivarea de la răspundere pentru cele comise.

La fel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana acestuia, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, de caracterul prejudiciabil al faptei comise, care în temeiul art.16 alin.(2) Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară, că în cauză lipsesc circumstanțe agravante, și corect a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, reieșind din dispozițiile art.7, 75, 76, 78 Cod penal.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul A.Bragoi în numele inculpatului A.Platon care, invocînd temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului, pe motiv că acesta nu a comis infracțiunea imputată; instanțele nu au ținut cont de declarațiile inculpatului care a pledat nevinovat și a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor, care sînt colaboratori de poliție, în rest invocînd repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei hotărîri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Sub aspectul situației de „nêintrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui A.Platon în comiterea infracțiunii imputate să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanței de fond și de apel, menționate inclusiv și în pct.4 al prezentei decizii, probe ce nu trezesc careva dubii.

Reieșind din conținutul recursului, argumentul principal pe care îl invocă recurentul este faptul că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probele cauzei, inclusiv declarațiile inculpatului, iar în dosar nu sînt probe care ar indica la faptul că anume inculpatul a refuzat să dea analiza sîngelui și să treacă examinarea medicală.

La acest capitol, Colegiul atestă că ambele instanțe au verificat minuțios probele administrate în cauză și au constatat că vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile:

- martorilor Gh.Caradji, D.Orlov, V.Luca și S.Niculcea, care au lămurit că la Hramul or.Căușeni erau implicați în patrulare pentru menținerea ordinii publice, au stopat automobilul condus de A.Platon, despre care cunoșteau că este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, care s-a dovedit a fi în stare de ebrietate și, după ce i-au făcut testul ”Dragher”, i-au propus să meargă la spitalul raional pentru prelevarea probelor biologice, acesta însă a devenit agresiv, încerca să smulgă actele din mîină și a refuzat să-i urmeze la spital, iar după ce l-au dus la spital, acesta a refuzat la prelevarea probelor biologice, dînșii i-au făcut cunoștința cu consecințele refuzului, de la ce el a refuzat să semneze;

- martorului S.Stoianova, care a relatat că fiind adus pentru examinare în vederea stabilirii stării de ebrietate, A.Platon a refuzat la prelevarea probelor biologice, însă a recunoscut că a servit două pahare de vin, în legătură cu ce dînsa nu a întocmit concluzia medicală, acestuia fiindu-i explicate consecințele refuzului, concluzie semnată și de a-l doilea medic;

- recipisa din 12.07.2012 întocmită de inspectorii Serviciului de Patrulare, contrasemnată de medicii Spitalului Raional Căușeni, prin care se atestă că A.Platon a refuzat de a petrece testul la alcool și de la prelevarea probelor biologice, fiindu-i aduse la cunoștință consecințele refuzului;

- tichetul de la aparatul „Drager”, conform căruia la 12.07.2012 la A.Platon concentrația aerului expirat la ora 22.29 era de 0,66 mg/l;

- procesul-verbal nr.245 din 12.07.2012 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei, conform căruia a fost examinat cet.A.Platon, la care persista miros de alcool și care a recunoscut că a consumat două pahare de vin, refuzînd de la prelevarea probelor biologice.

Colegiul atestă că, argumentele apărătorului, care nu este de acord cu aprecierea probelor sus-menționate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de

procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul penal constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Astfel, Colegiul constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și, ca urmare, temeiul stipulat în pct.8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Prin urmare, Colegiul conchide că argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei. Instanțele corect au apreciat critic declarațiile inculpatului, pe motiv că inculpatul urmărește scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, Totodată, Colegiul menționează că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului declarat de avocatul A.Bragoi în numele inculpatului A.Platon, și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bragoi Andrei în numele inculpatului Platon Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 30 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014 în cauza penală în privința lui Platon Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 24 decembrie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu